

2. Осъжда Република Малта да понесе съдебните разности.

(¹) ОВ С 267, 7.11.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud — Чешка република) — Bezpečnostní softwarová asociace — Svaz softwarové ochrany/Ministerstvo kultury

(Дело C-393/09) (¹)

(Интелектуална собственост — Директива 91/250/ЕИО — Правна закрила на компютърните програми — Понятие „обективирана в каквато и да е форма компютърна програма“ — Включване или невключване на графичен потребителски интерфейс на програма — Авторско право — Директива 2001/29/ЕО — Авторско право и сродните му права в информационното общество — Телевизионно разпространение на графичен потребителски интерфейс — Публично разгласяване на произведение)

(2011/С 63/14)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší správní soud

Страни в главното производство

Ищец: Bezpečnostní softwarová asociace — Svaz softwarové ochrany

Ответник: Ministerstvo kultury

Предмет

Преюдициално запитване — Nejvyšší správní soud — Тълкуване на член 1, параграф 2 от Директива 91/250/ЕИО на Съвета от 14 май 1991 година относно правната защита на компютърните програми (ОВ L 122, стр. 42; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 114) и на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230) — Включване или невключване на графичния потребителски интерфейс в понятието „обективирана в каквато и да е форма компютърна програма“, посочено в член 1, параграф 2 от Директива 91/250

Диспозитив

1. Графичният потребителски интерфейс не представлява обективирана форма на компютърна програма по смисъла на член 1, параграф 2 от Директива 91/250/ЕИО на Съвета от 14 май 1991 година относно правната защита на компютърните програми и той не може да се ползва от закрилата на авторското право върху компютърните програми по силата на тази директива. Този интерфейс обаче може да се ползва от закрилата на авторското право като произведение по силата на Директива

2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество, ако той е собствено творение на своя автор.

2. Телевизионното разпространение на графичен потребителски интерфейс не представлява публично разгласяване на защитено от авторското право произведение по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29.

(¹) ОВ С 11, 16.1.2010 г.

Решение на Съда (трети състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny — Република Полша) — Bogusław Juliusz Dankowski/Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

(Дело C-438/09) (¹)

(Шеста директива ДДС — Право на приспадане на ДДС по получени доставки — Предоставени услуги — Нерезигистрирано по ДДС данъчнозадължено лице — Задължителни данни във фактурата за целите на ДДС — Национална данъчноправна уредба — Изключване на правото на приспадане съгласно член 17, параграф 6 от Шеста директива ДДС)

(2011/С 63/15)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Naczelny Sąd Administracyjny

Страни в главното производство

Жалбоподател: Bogusław Juliusz Dankowski

Ответник: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Предмет

Преюдициално запитване — Naczelny Sąd Administracyjny — Тълкуване на член 17, параграф 6 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данък върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Съвместимост с тази разпоредба на национална правна уредба, която изключва правото на приспадане на платен за предоставена услуга ДДС въз основа на издадена в нарушение на националното право фактура от лице, невписано в регистъра на данъчнозадължените по ДДС лица

Диспозитив

1. Член 18, параграф 1, буква а) и член 22, параграф 3, буква б) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената

стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 2006/18/ЕО на Съвета от 14 февруари 2006 година, трябва да се тълкуват в смисъл, че данъчнозадълженото лице има право на приспадане на данъка върху добавената стойност, платен за доставки на услуги, предоставени му от друго данъчнозадължено лице, което не е регистрирано за целите на този данък, когато фактурите за тези доставки съдържат цялата изискуема информация по посочения член 22, параграф 3, буква б), и в частност информацията, която е необходима за идентифициране на издателя на фактурите и на естеството на предоставените услуги.

2. Член 17, параграф 6 от Шеста директива 77/388, изменена с Директива 2006/18, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която изключва правото на приспадане на данъка върху добавената стойност, платен от данъчнозадължено лице на друго данъчнозадължено лице, доставчик на услуги, когато последното не е регистрирано за целите на този данък.

(¹) ОВ С 37, 13.2.2010 г.

Решение на Съда (първи състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo — Испания) — Asociación de Transporte Internacional por Carretera (ASTIC)/Administración General del Estado

(Дело С-488/09) (¹)

(Конвенция ТИР — Митнически кодекс на Общността — Превози, извършвани под покритието на карнет ТИР — Гарантираща асоциация — Нередовно разтоварване — Определяне на мястото на извършване на нарушението — Събиране на вносни мита)

(2011/С 63/16)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Asociación de Transporte Internacional por Carretera (ASTIC)

Ответник: Administración General del Estado

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunal Supremo — Тълкуване на член 221, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58) и на член 454, параграф 3 и член 455 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 253, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3) — Международни превози, извършвани под покритието на карнет ТИР — Нарушения или нередности — Място — Производство — Последващо събиране на вносни или износни мита

Диспозитив

- Членове 454 и 455 от Регламент (ЕО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността трябва да се тълкуват в смисъл, че когато презумпцията за компетентност относно събирането на митническо задължение от държавата членка, на чиято територията е установено нарушение, извършено в рамките на превоз под покритието на карнет ТИР, бъде оборена в резултат от съдебен акт, в който се установява, че това нарушение е извършено на територията на друга държава членка, митническите органи на последната стават компетентни относно събирането на това задължение, при условие че фактите от състава на сполетнатото нарушение са станали предмет на съдебни производствa в срок от две години от датата, на която гарантиращата асоциация относно територията, на която нарушението е открито, е била уведомена за него.
- Член 455, параграф 1 от Регламент № 2454/93 във връзка с член 11, параграф 1 от Митническата конвенция относно международния превоз на стоки под покритието на карнети ТИР, подписана в Женева на 14 ноември 1975 г., трябва да се тълкува в смисъл, че при обстоятелства като тези по главното производство гарантираща асоциация не би могла да се позовава на погасителната давност, предвидена в тези разпоредби, когато митническите органи на държавата членка, за чиято територия тя отговаря, я уведомят в срок от една година след датата, на която тези органи са били уведомени за влезлия в сила съдебен акт, в който се установява тяхната компетентност, относно фактите, породили митническото задължение, което тя трябва да изпълни до размера на гарантираната от нея сума.

(¹) ОВ С 63, 13.3.2010 г.

Решение на Съда (шести състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Органа за издаване на разрешения и осъществяване на контрол към Върховния съвет по аудиовизуалните въпроси — Белгия) — в рамките на производство относно RTL Belgium SA, по-рано TVi SA

(Дело С-517/09) (¹)

(Директива 89/552/ЕИО — Услуги за телевизионно излъчване — Орган за издаване на разрешения и осъществяване на контрол към Върховния съвет по аудиовизуалните въпроси — Понятие за национална юрисдикция по смисъла на член 267 ДФЕС — Липса на компетентност на Съда)

(2011/С 63/17)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Орган за издаване на разрешения и осъществяване на контрол към Върховния съвет по аудиовизуалните въпроси

Страна в главното производство

RTL Belgium SA, по-рано TVi SA